

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **České elektrokomunikace, s.r.o.**, IČO: 27585620
bytem Ústí nad Labem, Žežická 670/31
zastoupený Mgr. Janem Švarcem, advokátem
se sídlem Praha 1, Vodičkova 695/24

proti

žalovanému: **Český telekomunikační úřad**
se sídlem Praha 9, Sokolovská 58/219

o žalobě proti rozhodnutím předsedkyně Českého telekomunikačního úřadu ze dne 12. 7. 2022 č.j. ČTÚ-52 804/2021-603 a ze dne 13. 2. 2023 č.j. ČTÚ-53 676/2022-603

takto:

- I. Změna žaloby, kterou žalobce navrhl v podání ze dne 24. 4. 2023, se připouští.
- II. Žaloba se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení výroku II. rozhodnutí předsedkyně Českého telekomunikačního úřadu ze dne 12. 7. 2022 č.j. ČTÚ-52 804/2021-603 (dále jen „napadené rozhodnutí ze dne 12. 7. 2022“), kterým předsedkyně žalovaného rozhodla tak, že: i) podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se výroky I., III. a IV. rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru kontroly ze dne 5. 10. 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

č.j. ČTÚ-36 658/2021-622/IV. vyř. – Stu (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“) ruší a věc se vrací správnímu orgánu I. stupně k novému projednání; ii) podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se výrok II. rozhodnutí správního orgánu I. stupně mění takto: „Účastník řízení se uznává vinným ze spáchání přestupku popsaného v ustanovení § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích ve znění účinném do 30. 6. 2021. Uvedeného přestupku se účastník řízení dopustil tím, že v rozporu s povinností uvedenou v ustanovení § 115 zákona o elektronických komunikacích nepředložil ve lhůtě do 15. 3. 2021 informace, údaje a podklady požadované Úřadem v Žádosti o poskytnutí informací podle § 115 zákona o elektronických komunikacích č.j. ČTÚ-191/2021-610 ze dne 11. 1. 2021. Vyžadovány byly údaje stanovené formulářem ART202 – Služby poskytované v elektronických komunikacích (dále jen „formulář ART202“) umístěným v systému Elektronického sběru dat (dále jen „systém ESD“) a údaje stanovené formulářem BH20 – Geografické údaje o přípojných a distribučních optických sítích a jejich předávacích bodech (dále jen „formulář BH20“) umístěným rovněž v ESD.“

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí ze dne 12. 7. 2022 konstatoval, že rozklad žalobce shledává částečně důvodným. Uvedl, že skutek je ve výroku I. rozhodnutí správního orgánu I. stupně popsán velmi nedostatečně, neboť neobsahuje časové vymezení přestupku. Výrok I. je tak neurčitý, což je samo o sobě důvodem pro jeho zrušení a vrácení věci správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. K výroku II. rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný předeslal, že správní orgán I. stupně rozhodl správně, pokud shledal, že žalobce se dopustil přestupku uvedeného v § 118 odst. 5 písm. b) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“) tím, že ve stanovené lhůtě do 15. 3. 2021 nepředložil informace, údaje nebo podklady vyžádané Českým telekomunikačním úřadem (dále též „ČTÚ“) podle § 115 téhož zákona. Z historie systému ESD totiž vyplývá, že formulář BH20 žalobce odevzdal dne 11. 4. 2021 a formulář ART202 dne 12. 4. 2021, přičemž tento musel být ještě dodatečně opravován a kompletně byl odevzdán až dne 2. 6. 2021, přestože termín odevzdání formulářů byl v žádosti stanoven na 15. 3. 2021. Toto skutkové zjištění je dostatečné pro to, aby byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích. Nadto žalobce v řízení samu skutečnost, že požadované formuláře nebyly v termínu předloženy, nikterak nepopíral. Ke změně výroku II. rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný přistoupil s ohledem na skutečnost, že tento výrok není co do jeho formulace bezvadný, jelikož v něm chybí vyslovení viny. Dodal, že z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyplývá, že vina žalobce, co se týče skutku dle výroku II., byla bez jakýchkoli pochybností prokázána, a proto uvedená vada výroku není vadou, která by mohla způsobit nezákonnost rozhodnutí. Dále uvedl, že z výrokové části nebylo zřejmé, dle jakého znění zákona o elektronických komunikacích bylo o vině rozhodnuto. Posuzovaný přestupek byl spáchán tím, že do 15. 3. 2021 nebyly odevzdány požadované údaje, a tudíž je třeba na skutek aplikovat znění zákona o elektronických komunikacích účinné do 30. 6. 2021. Žalovaný proto postupem podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu shora uvedené nedostatky výroku II. rozhodnutí správního orgánu I. stupně napravil tím, že v odůvodnění svého rozhodnutí aplikaci správného znění zákona odůvodnil a dotčený výrok adekvátně upravil.

3. Žalobce v žalobě namítl, že od roku 2020 již nebyl osobou vykonávající komunikační činnost podle zákona o elektronických komunikacích. Není tak splněna hypotéza podmínky stanovené v ustanovení § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Tuto skutečnost žalobce oznámil Českému telekomunikačnímu úřadu ve smyslu § 13 zákona o elektronických komunikacích.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul, že požadované informace se týkaly činnosti Služby přístupu k internetu. Ke spáchání přestupku došlo tím, že žalobce požadované informace nepředložil ve lhůtě do 15. 3. 2021. Napadené rozhodnutí ze dne 12. 7. 2022 nabylo právní moci dne 22. 7. 2022. Formulář pro oznámení podnikání s datem ukončení podnikání 31. 12. 2019 žalobce vytvořil teprve dne 3. 8. 2022 a téhož dne odeslal správnímu orgánu, tedy až poté, co proběhlo správní řízení o přestupku. Žalovaný dále poznamenal, že eviduje oznámení žalobce vedené pod č.j. ČTÚ-37 475/2022 o ukončení podnikání v elektronických komunikacích ke dni 31. 7. 2022. Informace o podnikání žalobce v elektronických komunikacích lze ověřit též ve veřejně dostupné databázi Českého telekomunikačního úřadu v sekci Evidence podnikatelů v elektronických komunikacích do 31. 12. 2021 <https://www.ctu.cz/databaze>. Z ní je patrné, že činnost Služby přístupu k internetu v pevném místě byl žalobce oprávněn vykonávat od 11. 7. 2006 minimálně do 31. 12. 2021. Žalovaný též poukázal na to, že žalobce požadované informace nakonec předložil, byť se zpožděním, a to dne 11. 4. 2021 a 12. 4. 2021, resp. po opravě dne 2. 6. 2021, jak dokládá historie systému ESD založená ve správním spisu. Žalobce tedy byl po uvedené dobu, tj. ke dni 15. 3. 2021 i v den následující nositelem oprávnění k provozování Služby přístupu k internetu v pevném místě. Žalovaný proto navrhl žalobu zamítnout.
5. Podáním, které bylo soudu doručeno dne 24. 4. 2023, žalobce navrhl, aby soud připustil změnu žaloby spočívající v rozšíření předmětu žaloby o rozhodnutí předsedkyně žalovaného ze dne 13. 2. 2023 č.j. ČTÚ-53 676/2022-603 (dále jen „napadené rozhodnutí ze dne 13. 2. 2023“). Napadeným rozhodnutím ze dne 13. 2. 2023 žalovaný zamítl rozklad podaný žalobcem a potvrdil rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru kontroly ze dne 11. 10. 2022 č.j. ČTÚ-36 358/2021-622/IX, kterým správní orgán ve výroku II. uložil žalobci podle § 118 odst. 23 písm. c) zákona o elektronických komunikacích pokutu ve výši 4 000,- Kč za spáchaný přestupek podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích a ve výroku III. uložil žalobci povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000,- Kč. Návrh na změnu žaloby odůvodnil žalobce tím, že uvedené výroky II. a III. napadeného rozhodnutí ze dne 13. 2. 2023 napadá jako akcesorické vůči napadenému výroku o vině (napadenému rozhodnutí ze dne 12. 7. 2022), a to z týchž důvodů, které uplatnil vůči napadenému rozhodnutí ze dne 12. 7. 2022
6. Výrokem I. tohoto rozsudku soud připustil výše specifikovanou změnu žaloby, neboť tomuto postupu nebrání žádné procesní či jiné důvody. Současně soud konstatuje, že žalovaného nevyzýval, aby se ke změně žaloby vyjádřil, jelikož žalobce v tomto návrhu neuplatnil nové námitky, které by se upínaly k napadenému rozhodnutí ze dne 13. 2. 2023, neboli žalobce nebrojil proti výši uložené pokuty.
7. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

8. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
9. Podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích ve znění účinném do 30. 6. 2021 *právnícká nebo podnikající fyzická osoba jako povinná osoba se dopustí přestupku tím, že nepředloží informace, údaje nebo podklady vyžádané Úřadem podle § 115.*
10. Podle § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích ve znění účinném do 31. 12. 2021 *povinná osoba poskytne Úřadu na jeho žádost a v jím stanovené přiměřené lhůtě, formě a rozsahu úplné a pravdivé informace včetně finančních a údaje a podklady, které jsou nezbytné k plnění činností, k nimž je podle tohoto zákona Úřad příslušný. Součástí žádosti Úřadu je odůvodnění včetně uvedení účelu, pro který Úřad informace, údaje a podklady vyžaduje. Úřad nevyžaduje více informací, než je přiměřené účelu, pro který jsou získávány.*
11. Podle § 114 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích ve znění účinném do 31. 12. 2021 *zjistí-li Úřad, že osoba vykonávající komunikační činnost podle tohoto zákona (dále jen „povinná osoba“) nesplní podmínky nebo nesplní zvláštní povinnosti stanovené všeobecným oprávněním, oprávněním k využívání rádiových kmitočtů nebo oprávněním k využívání čísel, nebo nesplní zvláštní povinnosti uvedené v § 11, vyzve povinnou osobu, aby odstranila zjištěné nedostatky ve lhůtě do 1 měsíce. Úřad může stanovit lhůtu kratší v případě opakovaného porušení podmínek nebo povinností, nebo jestliže s ní povinná osoba projeví souhlas. Úřad v odůvodněných případech může stanovit lhůtu delší než 1 měsíc. Povinná osoba bezodkladně písemně oznámí Úřadu odstranění zjištěných nedostatků.*
12. Podle § 13 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích *fyzická a právnícká osoba, která hodlá vykonávat komunikační činnost, která je podnikáním v elektronických komunikacích, je povinna předem tuto skutečnost písemně oznámit (dále jen „oznámení“) Úřadu. Oznámení je učiněno dnem jeho doručení úřadu.*
13. Podle § 13 odst. 7 zákona o elektronických komunikacích *fyzická a právnícká osoba, která ukončila nebo přerušila vykonávání komunikační činnosti podle všeobecného oprávnění, je povinna ve lhůtě 1 týdne ode dne ukončení nebo přerušení výkonu komunikační činnosti oznámit tuto skutečnost Úřadu; odstavec 1 se použije obdobně.*
14. Žaloba je vystavěna na jediné žalobní námitce, že žalobce nebyl od roku 2020 osobou vykonávající komunikační činnost, přičemž tuto skutečnost oznámil žalovanému. Soud považuje za vhodné předeslat, že žalobce nezpochybnil skutkové okolnosti, z nichž napadené rozhodnutí ze dne 12. 7. 2022 vychází. I z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalovaný v intencích ustanovení § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích požádal žalobce o poskytnutí informací vyplněním formulářů ART202 a BH20 v systému ESD. Žalobce nedodržel lhůtu stanovenou mu žalovaným do 15. 3. 2021, neboť požadované formuláře předložil až dne 11. 4. 2021 a 12. 4. 2021, resp. 2. 6. 2021. Tímto jednáním žalobce naplnil znaky skutkové podstaty přestupku podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích, neboť nepředložil informace, údaje nebo podklady vyžádané žalovaným podle § 115 zákona o elektronických komunikacích. V obecné rovině lze žalobci přisvědčit, že formálním znakem předmětného přestupku je výkon komunikační činnosti fyzickou nebo právníckou osobou ve smyslu § 13 odst. 1

zákona o elektronických komunikacích, z čehož je zřejmé, že uvedeného přestupku se nemůže dopustit subjekt, který nepodniká v elektronických komunikacích. Zároveň však nelze přehlížet, že subjekt, který výkon komunikační činnosti ukončil, musí tuto skutečnost Českému telekomunikačnímu úřadu oznámit ve stanovené lhůtě 1 týdne ode dne ukončení činnosti (§ 13 odst. 7 zákona o elektronických komunikacích). Jinými slovy řečeno, Český telekomunikační úřad nemůže reflektovat ukončení podnikání v elektronických komunikacích dříve, než mu je tato skutečnost ze strany podnikajícího subjektu oznámena. V nyní posuzované věci byl formulář, jímž žalobce oznamoval ukončení podnikání, žalovanému odeslán dne 3. 8. 2022, jak vyplývá z datové zprávy přiložené k žalobě. Z vyjádření žalovaného k žalobě je pak patrné, že tato skutečnost není mezi stranami sporná. Ačkoli žalobce v uvedeném formuláři deklaroval, že podnikání v elektronických komunikacích ukončil k datu 31. 12. 2019, ničím toto tvrzení neprokázal. V této souvislosti soud poukazuje též na skutečnost, že žalobce v průběhu předmětného přestupkového řízení vůbec neargumentoval tím, že své podnikání již ukončil (v odporu proti příkazu jen požádal o uložení nižší pokuty, rozklad ze dne 1. 11. 2021 a ze dne 1. 11. 2022 ničím neodůvodnil, k podkladům rozhodnutí se nevyjádřil). Nadto požadované informace vztahující se k výkonu komunikační činnosti v rozhodném období žalovanému nakonec, byť opožděně, předložil. Ve světle těchto okolností se tvrzení žalobce o ukončení jeho podnikání k 31. 12. 2019 soudu jeví jako účelové a nepravdivé, kdy současně nelze přehlédnout, že oznámení o ukončení podnikání časově navazuje na doručení napadeného rozhodnutí ze dne 12. 7. 2022 žalobci. Žalobce rovněž nikterak neosvětlil, proč ukončení výkonu komunikační činnosti oznámil až více než rok a půl poté, kdy k tomuto ukončení mělo (údajně) dojít, resp. nezdůvodnil, proč porušil zákonnou povinnost učinit toto oznámení ve lhůtě 1 týdne ode dne ukončení výkonu komunikační činnosti.

15. Rozsah a kvalita soudního přezkumu je v zásadě přímo úměrná rozsahu a kvalitě žalobní argumentace (k tomu viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005 č. j. 7 Afs 104/2004 – 54 a ze dne 18. 7. 2013 č. j. 9 Afs 35/2012 – 42). Je-li tedy žaloba opřena jen o strohé tvrzení, které zároveň vyvolává pochybnosti o své pravdivosti, bude i přezkum zákonnosti napadeného rozhodnutí značně omezen. Jelikož je žalobcovo tvrzení o faktickém ukončení podnikání v elektronických komunikacích ke dni 31. 12. 2019 z výše popsaných důvodů nevěrohodné, soud této (jediné) žalobní námitce nepřisvědčil.
16. Jak již soud konstatoval výše, žalobce neuplatnil žádnou konkrétní námitku proti výši pokuty, a proto ob stojí i napadené rozhodnutí z 13. 2. 2023, jehož zákonnost nebyla nijak zpochybněna.
17. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Jelikož byly splněny podmínky dle § 51 odst. 1 s. ř. s., soud o žalobě rozhodl bez nařízení ústního jednání.
18. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s.ř.s.]

Proti výrokům II. a III. tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. října 2023

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.